

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 24 Sierpnia r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Wedle Ukazu Jego CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat słuchali: *naprzód*, przedstawienia P. Ministra skarbu, w rzeczy następującej: Rządzący Senat przy Ukazie pod 18 sierpnia 1822 roku przesłał mu do zdania kopiją z odniesienia się do P. Ministra sprawiedliwości P. Jenerał Gubernatora *Bataszewa* i przedstawienia, które do niego weszły od Cywilney Izby Riazkańskiej i Rządu Gubernialnego, względem rozwiązania niektórych trudności w wykonaniu NAWYŻSZEGO Ukazu z dnia 24 listopada 1821 roku. Okoliczności rzeczy tej są następujące: 1) w Izbie Cywilney Riazkańskiej zaszła wątpliwość, na jakim papierze podług Ukazu z dnia 24 listopada 1821 roku powinny się odbywać sprawy, o majątek małoletnich w opiece dworzańskiej, i utrzymywać się przychodów i rozchodów, przez opiekunów; także, na jakim papierze ma się prowadzić korespondencya o zaprzeczeniach i rozwiązaniach na majątki w sprawach, jak o zakładzie tych majątków w Radach Opiekunskich, tak i o prywatnych poszukiwaniach. O czem Izba komunikowała do zdania prokuratora Gubernialnego. 2) Prokurator Gubernialny znalazł: a) iż na podstawie 33go i 38go artykułów Ukazu z dnia 24 listopada 1821 roku, wszelka prośba, objawienie i objaśnienie, podawane do Opieki Szlacheckiej od zarządzających majątkami małoletnich, albo, od opiekunów nad nimi, mają być pisane nie inaczey, jak na papierze herbowym dwurublowym; a sięgi przychodów i rozchodów, o których w tym Ukazie nie powiedziano, wypada opiekunom, na wzór wszystkich w powszechności obywateli, utrzymywać na papierze prostym. b) Przy wydawaniu świadectw na majątki dla ich zastawienia jakimkolwiek miejscu skarbowemu, Izba Cywilna tej Gubernii, gdzie znajduje się majątek, uwiadamia o nałożeniu nań zaprzeczenia, wszystkie inne Izby Cywilne, jedynie dla zabezpieczenia interessu skarbowego; następnie niesprawiedliwie jest czynić te rozrządzenia na rachunek biorącego świadectwo. Nadto, jeżeli zyskiwać pieniądze za papier nie herbowy, na korespondencyą w tej rzeczy użyty, tedy nie rzadko zdarzyć się może, że pieniądze te (których ilość wynosi więcej 500 rubli) będą przewyższały sumę, mającą się wydawać prośbaczemu na ewikoyą jego majątku; zaczem cała korespondencya o zaprzeczenie i rozwiązanie w takich interessach powinna się odbywać na papierze prostym; i c) dla teyże przyczyny i ze względu na to, że nałożenie zaprzeczeń na majątki w prywatnych poszukiwaniach służy ku utrzymaniu powszechnego kredytu i jest obowiązkiem każdego urzędowego miejsca, w którym odbywają się o to sprawy, cała korespondencya o zaprzeczenia i rozwiązania w takich poszukiwaniach powinna się także odbywać na papierze prostym. 3) Izba Cywilna, rozpatrzyć ten wniosek Prokuratora Gubernialnego, postanowiła: 1) w NAWYŻSZYM ukazie z dnia 24 listopada 1821 roku nie powiedziano, ażeby opiekuni podawali raporta swe i utrzymywali sięgi przychodów i rozchodów na papierze herbowym; a w § 170 ustawy o Bankruciach wyrażono: Sprawy o poszukiwania od bankrutów od-

b. i t. w miejscach sądowych na papierze herbowym, zyskując za papier, w przypadku użycia prostego od kogo wypada; w konkursach zaś wszystkie pisanie odbywać dozwalać się na papierze prostym; że zaś konkursa stanowią się w kształcie urzędu dla dobra kredytorów; przeto pobierać do skarbu w zamianę ceny papieru herbowego po 50 kop. od każdego tysiąca rubli. Na tey podstawie sięgi przychodu i rozchodu utrzymywać na papierze prostym, z warunkiem jednak, iżby uzyskiwać do skarbu, zamiast pieniędzy za papier herbowy, z dochodów małoletnich po 5 rubli od 1000. 2) Chociaż całe w ogólności prowadzenie dzieł, względem nałożenia i zdjecia zaprzeczeń na majątki podług praw eksystujących odbywać się powinno na papierze herbowym; lecz że na to potrzeba wielkiej jego ilości, a majątki, na które wkłada się zaprzeczenie, zawierają w sobie niekiedy 500 dusz i więcej, a niekiedy 10 dusz i mniej: przeto dla zachowania dobra skarbu, i żeby nie ścieśniać prośbaczey, korespondencyą o zaprzeczenia i rozwiązania, przy wydawaniu świadectw na majątki dla ewikoy, prowadzić na papierze prostym, uzyskując za herbowy po 60 kop. z duszy; jeżeli w dającym się na ewikoyą majątku są włościanie, a jeśli majątek zawiera się w domu, kramach i tym podobnie, po pół kop. od summy, w jakiej one są ocenione. 3) Na teyże podstawie prowadzić na prostym papierze korespondencyą o zaprzeczenia i rozwiązania na majątki w prywatnych poszukiwaniach, uzyskując zamiast papieru herbowego z uzyskującej się summy po 5 rub. od 1,000 rub. 4) Po rozpatrzeniu wniosku Prokuratora Gubernialnego i Opinii Izby Cywilney, na skutek zalecenia P. Jenerał Gubernatora, na powszechnym zebraniu Rządu Gubernialnego i Izby, niektórzy z Członków we wszystkich zgadzali się z opinią Izby Cywilney, drudzy z wnioskiem Prokuratora Gubernialnego, a inni z jego wnioskiem, ale z tym, iżby doniesienia i przedstawienia, podawane od opiekunów w rzeczy majątku małoletnich, pisane były na papierze prostym: gdzie opiekunowie przeznaczają się do tego stanu przez samże Rząd. P. Minister skarbu, porównawszy okoliczności tej rzeczy z NAWYŻSZYM Ukazem dnia 24 listopada 1821 roku, znalazł, iż na podstawie 33, 34, 35, 36, 38, 39 i 40 §§. tegoż Ukazu, we wszystkich w ogólności miejscach i wszystkie prywatne sprawy, w liczbie tey i o majątku małoletnich, tudzież o zaprzeczeniach i rozwiązaniach na majątki nieruchome, powinny być odbywane na papierze herbowym, a sięgi opieki przychodu i rozchodu, o których w tym Ukazie nie powiedziano, wypada utrzymywać podawnemu na papierze prostym; a co się tycze wyrażoney w przedstawieniach Izby Cywilney Riazkańskiej i Rządu Gubernialnego trudności, która się w tém zawiera, że przy odbywaniu na papierze herbowym spraw o zaprzeczeniach i rozwiązaniach na majątki mniejszego znaczenia w poszukiwaniach prywatnych i przy wydawaniu świadectw na nie dla ewikoy, potrzeba będzie użyć na ten papier więcej od tey summy, która się uzyskuje, albo w jakiej się majątek na ewikoyą oddaje: trudność ta więc nie szczyty już, przez nowy porządek w tym przedmiocie objęty w Opinii Rady Państwa, NAWYŻEY po-

twierdzoney; dnia 28 grudnia 1821 roku; gdyż podług tego porządku, cała dotąd prowadzona korespondencya o zaprzeczeniach i rozwiązaniach na majątki, skróci się przez wydrukowanie objawień w Sankt-petersburskiej Senackiej Gazecie, z opłatą za to poszyny 5 rubli, a następnie nie może być uciążliwą dla proszących. P. Minister skarbu, przedstawiając opinią tę do uwagi Rządzącego Senatu, przydał, iż nie sądzi potrzebnem, na miejscu wydanych w przedmiotach wspomnianych ustaw, czynić nowe jakiegokolwiek rozrządzenia. *Powtóre* uwiadomienie 4go Departamentu Senatu, przy którym przesłał na rozpatrzenie 1go Departamentu Raport Riazkańskiej Izby Cywilnej, proszącej o rozwiązanie: na jakim papierze, to jest, na herbowym, czy na prostym, należy pisać komunikacye i Ukazy tak o nałożenie na majątki podług wydanych właściwościami o wolności ich dla przedstawienia gdziekolwiek na ewikoyą świadectw zaprzeczenia, jak w zdarzeniu zniozomnienia tych świadectw o zdjęciu takowego zaprzeczenia. *Potrzenie*: doniesienie Rządu gubernialnego sankt-petersburskiego, przez które upraszał o rozwiązanie, czyli na herbowym papierze odbywać sprawy, dotyczące opiek i dobra małoletnich, czyli na prostym. **ROZKAZALI**: ponieważ P. Minister skarbu, porównawszy powyżey wypisane okoliczności z NAWYŻSZYM Ukazem z dnia 24 listopada 1821 roku, znajduje, iż na jego podstawie we wszystkich w powszechności urzędach, i wszystkie prywatne sprawy, w tey liczbie o majątku małoletnich, tudzież o zaprzeczeniach i rozwiązaniach na majątki nieruchomości mają być prowadzone na papierze herbowym, a zięgi opieki przychodu i rozchodu, o których w pomienionym ukazie nie powiedziano, należy prowadzić podawnemu na papierze prostym, a co się tycze wyrażonego przez Izbę Cywilną Riazkańską i Rząd Gubernialny trudności, w tem zawartej, iż przy odbywaniu na papierze herbowym spraw o zaprzeczeniu i rozwiązaniu na majątki mniejszey wartości w prywatnych poszukiwaniach, i przy wydawaniu na nie świadectw na ewikoyą, trzeba będzie na ten papier więcej od tey summy, która się uzyskuje, albo, w jakiej się majątek zakłada: trudność ta znosi się już przez nowy porządek w tym przedmiocie, wyrażony w Opinii Rady Państwa, NAWYŻEY potwierdzoney d. 28 grudnia 1821 roku; bo podług tego porządku cała, wynikła dotąd korespondencya o zaprzeczeniach i rozwiązaniach na majątki, skraca się przez wydrukowanie w gazecie senackiej objawień, z opłatą za to na rzecz drukarni senackiej 5 rubli, a następnie nie może być uciążliwą dla proszących; jakową opinią P. Ministra i Rządzący Senat znajduje regularną i z prawami zgodną: dla czego o postąpieniu podług niey Izbie Riazkańskiej Sądu Cywilnego zalecić Ukazem, również przez Ukazy dla rozwiązania mogących zdarzyć się i od innych Guberniy podobnych zapytań, dać wiedzieć wszystkim dalszym Izdom Cywilnym, Sądom Głównym i Jeneralnym i Rządom Gubernialnym, oraz uwiadomić P. Ministra skarbu. Dnia 26 lipca 1823 roku.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departamentów Sankt-petersburskich słuchali: *naprzód*, wniesionej przez Ministra sprawiedliwości, Pana Jenerała Piechoty i Kawalera Xiążęcia Dymitra Iwanowicza Łobanowa Rostowskiego Opinii Rady Państwa, w brzmieniu następującem. „Na Departamencie praw i na Powszechnem Zebraniu Rady Państwa rozważane było przełożenie Powszechnego Zebrania Departamentów Sankt-petersburskich, w tey rzeczy, jaką miarę kary naznaczać dla Nieżyńskich Greków, przekonanych o występki? i o opinii Kommissyi do układania praw, w teyże rzeczy od niey otrzymaney. Ze sprawy tey okazuje się, iż na przedstawienie Małorossyjskiego Gubernatora Wojennego o rozwiązanie, z jakim stanem porównywać Greków Nieżyńskich, oddanych za występki do Sądu i czyli skazywać ich na karę cielesną? Piąty Departament Senatu mniemał,

iż ponieważ kupcy nieżyńscy, podług wydanych NAWYŻSZYCH o nich przywilejów i Ukazów, mają prawo prowadzić handel zagraniczny, i otrzymują na to pasporta zarówno z kupcami pierwszego stopnia, przeto ich na karę cielesną skazywać nie wypada. Powszechne Zebranie Senatu, na osnowie danego mu przez Ministra sprawiedliwości przełożenia, zgodnie ze zdaniem 5go Departamentu, stanowiło, w karaniu w rzeczach kryminalnych greków nieżyńskich, należy trzymać się praw, kupcom iszey i 2giey gildy służących. Kommissya ułożenia praw, rozważając NAWYŻSZY przywilej i patent, Zgromadzeniu Greków nieżyńskich nadane, znajduje, iż Grecy Nieżyńscy, używający prawa prowadzenia handlu zagranicznego, i otrzymujący na to pasporta zarówno z kupcami pierwszego stopnia, podług brzmienia Urządzenia Miast (Horodowaho położenia), które wymusza od kary cielesney kupców, nie tylko iszey, ale i 2giey gildy, powinni być porównani z nimi w miarę uzyskania za swe przestępstwa; ale przywilej ten, podług brzmienia NAWYŻSZEGO Reskryptu 1808 roku, na imie Małorossyjskiego Jenerała Gubernatora wydanego, może być zostawione tylko dla tych z nich, którzy przez trzyletni pobyt w Rosyi, nabyli prawa do otrzymywania pasportów na wyjazd za granicę, w charakterze poddanych Rosyjskich; przyjeżdżający zaś czasowie dla swych interesów handlowych, którzy nie wykonali przysięgi na poddaństwo, nie mają innych praw, jak i zagraniczni kupcy wszystkich innych narodów europejskich, nieosiedli w IMPERYUM; a zatem na mocy Manifestu 1807 roku z dnia 1 stycznia nie mogą używać żadnych przywilejów, albo pożytków, przez gildę zapewnionych. Na tey osnowie, Kommissya do ułożenia praw mniema: 1) iż podług brzmienia przywilejów i Ukazów, członki nieżyńskiego zgromadzenia greckiego, którzy w poddaństwo Rosyi nie weszli, względnie ukarania za popełnione przez nich występki, zgodnie ze zdaniem Rządzącego Senatu i Ministra sprawiedliwości, powinni zostawać na jednakiem urządzeniu z kupcami iszey i 2giey gildy, z którymi oni zbliżeni są i w innych swych prawach, i że iż inni kupcy greckiego narodu, jeżeli nie wykonali przysięgi na poddaństwo, a przebywają w Nieżynie tylko czasowie, nie mając tam osiadłości, podpadają karom, ustanowionym w powszechności na gości cudzoziemskich, czyli dla kupców przyjeżdżających, sądząc w miarę objawionego przez nich kapitału. Rada Państwa, znajdując wniosek Kommissyi do ułożenia praw regularnym, przez Opinią postanowia: wniosek ten utwierdzić. Na oryginalne opinii własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano tak: „*Ma być podług tego*“ Carskie Sieło, dnia 18 marca 1823 roku. *I powtóre* sprawkę. **ROZKAZALI**: o należytem i nieodmiennym powyżey wyrażoney, przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ NAWYŻEY potwierdzoney Opinii Rady Państwa, zalecić wszystkim Izdom Kryminalnym, iszym Departamentom Sądów Głównych i Jeneralnych; a dla wiadomości i w potrzebnem zdarzeniu, do kogo należeć będzie, wykonania, zalecić przez Ukazy 2gim Departamentom tychże Sądów, wszystkim Cywilnym i Skarbowym Izdom, Rządom Gubernialnym, również i dalszym miejscom Urzędowym, PP. Ministrom, Kontrolerowi Państwa, Wojennym Jeneralom Gubernatorom zarządzającym i cywilnymi sprawami, Jeneral Gubernatorom, Gubernatorom Cywilnym i Naczelnikom miast; a do Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Zebrania Departamentów Moskiewskich, oraz do NAWYŻSZEGO Rządzącego Synodu przesłać uwiadomienia. Dnia 19 lipca 1823 roku.

Dziennik petersburski, *Syn Ojczyzny*, zawiera o loteryi: „Czytelnikom naszym, osobliwie na prowincyi mieszkającym, przyjemnie będzie dowiedzieć się, kto mianowicie wygrał i jak wiele na wiadomey wielkiej loteryi. Donosimy więc o znaczniejszych wygranych, i za rzetelność ich zaliczamy. Do dnia 9 sierpnia udawali się do Kommissyi i odbierali wypadłe na swe numera wygrane

ne pi
sława
200,0
kupo
cy do
100,0
pasto
dy p
miu
osoby
czera
każde
dwor
madz
skiey
Odes
Eliza
sie; 2
sey 1
cy Z
Kiry
li, jes
ponie
ka, w
porza

kapita
odnog
rown
wyspi
w ży
mości
sania
nowie
ładne
mo w
ładne
na roz
I
Zrion
przed
udadz
rych
(lubo
wa),
do Tr
w La
enilo.
wyspy
wych
miezo

zaprze
wyład
koliev
tad zg
nych i
ukaza
wysad
mieszk
miesz
miedz
on gło
ści ws
w tey
godne
cie. I
kie w
z woy
w któ
powró

licę, n
sta. S
sta Pe
czyws
cili się
łowań
okolicz
li. Bl

ne pieniężne, osoby następujące: mieszczanin jaro-
sławski Andrejow Iwanow Smirnow wygrana
200,000 r.; PP. bracia Zassenowie i Sztaweman,
kupcy zagraniczni, premium 100,000 r.; urzędni-
cy departamentu gospodarstwa m. s. w. premium
100,000 rubli; radca tytularny Stachanow i pewny
pastor w Inflantach (z imienia niewiadomy) każ-
dy premium po 12,500 r.; Mieczman Isajewicz pre-
mium 7,500 r.; Jan Niekipielow (za plenipotencyą
osoby niewiadomej) wygrana 25,000 r.; żona ku-
czera dworu Kozmy Karpowa i szewc Humfeld
każdy wygrana po 10,000 r.; Afrykan Swistunow,
dworski P. Włodimirowa, premium 5,000 r.; zgro-
madzenie kupieckie Domu Gościnnego linii surow-
skiej premium 6,000 r.; Worotyńiec wygrali w
Odessie na pięć kuponów osoby następujące: 1)
Eliza Grimpi, wdowa kupca iszey gildy w Odes-
sie; 2) Józef Werani i Antoni Sarato, kupcy odes-
scy iszey gildy; 3) doktor Szutbe, 4) Szlachcic Igna-
cy Zahrzewski, i 5) odstawný podoficer Mikołaj
Kiryłow. Imiona tych, co dalsze majątki wygra-
li, jeszcze nie są dokładnie wiadome. Następnego
poniedziałku zacznie się przedawać, po 5 r., książ-
ka, w której umieszczone będą numera wygrane,
porządkiem, dla łatwiejszego znalezienia.

TURCYA.

Stambul dnia 10 czerwca.

(z Gazety le Conservateur Impartial.)

Mamy teraz pewne wiadomości, o przybyciu
kapitana baszy, z większą częścią swej floty, na
odnogę Iepancką; o wzmocnieniu załogi miejsc wa-
rownych wyspy Negreponu, również Kanei na
wyspie Kandy, Modonu i Koronu, i opatrzeniu ich
w żywność. Odtąd nie ma żadnej innej wiado-
mości o działaniach jego późniejszych, oprócz opa-
sania Missolungi od morza. Godnym jest zasta-
nowienia, iż wcale nie nie przedsięwziął przeciw
żadnej z wysp licznych Archypelagu, i że pomi-
mo wszelkich wyzywań i nagrawań powstańców,
żaden z jego statków, lubo stami zgromadzonych
na rozmaitych miejscach, nie zbliżył się do nich.

Powiadają, że Jussuf basza Patrasu, i Omer
Frione, który pomimo postępowania swego na u-
przedniej wyprawie, nie utracił paszaliu Janiny,
udadzą się pod Missolungi, z albańczykami, któ-
rych sobie zaciągnęli. Również ciągle utrzymują,
(lubo, podług niektórych doniesień można powątpi-
wać), iż wojska baszy Skutaryyskiego przybyły już
do Tricali. To pewna, że wojsko tureckie, zebrane
w Laryssie, w ostatnich czasach bardzo się wzmo-
cniło. Zdaje się także, że okolice odnogi Volo i
wyspy Negreponu nie dawno były teatrem krwa-
wych skutków zemsty Turków, uciśnionych i ucie-
mionych.

Wypadki tego rodzaju, o których mamy nie-
zaprzeczane wiadomości, zarządzane zostały przez
wylądowanie powstańców na brzegi Azji, i do o-
kolicy, którą nieszczęścia tej okrutnej wojny do-
tąd zgola nie dosięgały. Piętnaście statków zbroj-
nych ipsaryotskich, którym towarzyszyło 100 łodzi,
ukazało się w odnodze Adramiteńskiej i Sanderly;
wysadziło kilka tysięcy ludzi w tym ostatniem
miejscu; zrabowało miasto; wyrzuciło większą część
mieszkańców; i zabrało z nich wielu w niewolę;
między innemi harem Kara Osmana Oglu. Jest
on głową rodziny możnej, i podług zgodnych powie-
ści wszystkich podróżnych, już prawie od lat 50ciu,
w tej okolicy Azji mniejszej, sprawuje rządy fa-
godne, dobroczynne i jest prawie niepodległym Por-
cie. Powstańcy i rabowali polym i spalili wszyst-
kie wsie i dwory okoliczne, a po stoczony bitwie
z wojskiem, zapóźno przeciwko nim wysłanem,
w której utraciłszy 30 ludzi, obciążeni łupami
powrócili na okręty.

Tak niespodziewany napad, przejął całą oko-
licę, napróżd strachem, później zapalozową zem-
stą. Skutkiem tej było, iż Turcy, mieszkańcy mia-
sta Pergamu, nie daleko Sanderly leżącego, połą-
czywszy się z kilku żołnierzami tureckimi, rzu-
cili się na Greków i pomimo największych usi-
łowań kadego, szanownego starca, który w tej
okoliczności 18 ran odniósł, okropną rzeź popełni-
ł. Blisko 100 osób padło dnia tego ofiarą.

Gdy ta wiadomość nadeszła do Stambulu, roz-
kazał Sultan Ibrahimowi baszy, dowodzącemu wo-
jskiem na Bosforze, aby natychmiast wysłał do Per-
gamu, znaczny oddział, i sprawców tego krwawe-
go wypadku, jak najsurowiej ukarał, bez wzglę-
du, że postęпки powstańców powodem do tego by-
ły. Jakoż 2,000 ludzi udało się w pochod, a przed
dwoma dniami sam Ibrahim basza tamże wyjechał.

Plan ipsaryotów był początkowie daleko roz-
ciągły. Dostę głośno odgrażali się, że z San-
darly do Smirny przybędą, i to wielkie miasto w
perzynę obrócą. Jeden z dowódców eskadry eu-
ropejskiej, krążący w zatoce smirneńskiej, do-
wiedziawszy się wcześniej o tem odgrażaniu się,
udał się osobiście do Ipsary, i przełożył starszym
tey wyspy, iż jeżeli to przedsięwzięcie wykonać
zechcą; na ten czas wszyscy dowódcy europej-
skich okrętów wojennych oprą się temu nieza-
wodnie. Starsi przyjęli dosyć ozięble to przełoże-
nie; jednakże Grecy, przestając na zdobytych łu-
pach, wstrzymali się od dalszych kroków.

Taż gazeta, o rzeczach Turcyi, donosi od granic
włoskich pod d. 30 lipca. Przedsięwzięcia wojen-
ne Turków przeciwko Grekom już się nakoniec roz-
poczęły, i kampania 1823 roku otworzoną została.
Eskadra turecka, przybywszy pod Patras, oswoho-
dziła to miejsce ze strony morza. Wiadomo, iż
przed przyładkiem Papas krążyło wiele greckich
małych statków wojennych, które miały swe sta-
nowisko w Missolungi, i które czasami zlamtał
wypływały. Jak tylko ich dowódca odebrał wia-
domość o wypłynieniu floty tureckiej ku zachod-
owi Morei, i że ta flota nie równie mocniejszą
była od jego floty; wnet puścił się do Missolungi;
a że nie mógł przyjąć bitwy, Turcy więc weszli
bez przeszkody do zatoki Patras, i oswobodzili to
miejsce. W tej odnodze znajdowała się wielka
liczba uzbrojonych małych statków greckich. Za
zbliżeniem się Turków cofnęły się na odnogę Le-
pancką, aż do przyładku Malangarskiego. Nie
jest jeszcze pewną, czyli kapitan basza znajduje
się z dywizją swojej floty, która stoi na kotwicy
w bliskości Patras. Statki przewozowe, które by-
ły pod zasłoną tej floty, wysadziły do Patras wo-
jska; połączyły się z załogą miasta, która zaczęła te-
raz działać zaczepnie. Korpus grecki, oblegający
Patras, nie był liczny; ale ma dostać posiłki, jak
tylko dowiedzą się w Morei o przybyciu floty tu-
reckiej.

Stambul dnia 25 lipca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Wczasie pożaru, który wybuchnął d. 13 b.
m. w okręgu zwanym Kossim-Baszy, gmach zwa-
ny Bagno, szkoła jeometrii i przeszło 1500 domów
prywatnych spłonęło. Z trwogą oczekiwano wię-
kszego zniszczenia, gdyby ogień dostał się do zbro-
jowni. To się jednak nie stało, i tylko dwie małe
fregaty stojące na warsztacie, tudzież jedna wię-
ksza, lecz wszystkie stare i niezdadne do użycia,
stały się pastwą płomieni. Od tego dnia wszelako,
stolica, przeszło cztery razy ogniem strwożoną była,
a lubo nie przyszło do wielkiego pożaru, jednakże tak
częste powtarzanie się tej klęski, dało powód do
różnych obaw i domysłów, które dotąd nie są wy-
jaśnione.

Nigdy nie było większej trudności otrzyma-
nia doniesień z miejsc, gdzie się wojna toczy, jak
w teraźniejszej kampanii. Porta zachowuje głą-
bokie milczenie, względem poruszeń swojego wo-
jska i floty. Związki listowne z twierdzami na-
wet mniej odległymi, licznych doznają przeszkod,
i z trudnością można czynić wnioski z pogłosek
i powieści prywatnych, które się krzyżują, i jedne
drugim są przeciwne. Z tem wszystkiem nastę-
pujące szczegóły, z dostatecznych powodów; może-
my za godne wiary uważać.

Wojska tureckie pociągnęły z kilku miejsc
ku Morei, i jak się zdaje, z wyspy Negreponu
wyszędłszy, osadziły Liwadyą, Teby i Ateny, lubo
inne doniesienia opiewają, że nawet Termopile
zdobyły. Zajęcie Aten miało zostać dokonaniem
przez Omara Beja Musselima w Karisto, który
za to nagrodzony został godnością Baszy o trzech
bunczukach i rządami w Negreponcie. Większa

część mieszkańców, opusciwszy *Ateny* i *Teby*, schroniła się na wyspę *Salaminę*. W twierdzy *Akropolis* znajduje się 300 ludzi załogi, które są wprawdzie dostatecznie opatrzone w żywność, broń i inne środki obrony; lecz podług powieści pewnego podróżnego, który niedawno tamtędy przejeżdżał, postanowiły niedawno długiego odporu. Znajdujący się w *Atenach* zagraniczni konsulowie, na skutek wezwania wydanego do nich przez powstańców przed ucieczką, musieli miasto opuścić: posłowie austriacki i francuski, przybyli już do *Syru*. Z drugiej strony *Mustafa Basza Skutaryyski*, o którego przybyciu do głównego wojska we 12 do 15,000 powątpiewać nawet nie należy, posunął się do *Salona*; i zajął stanowisko nad północnymi brzegami zatoki *Lepantskiej*, co okazuje zamiar, iż się chce stamtąd do półwyspu przeprawić. Zdaje się, iż turcy mają w zamiarze okrążyć między morze *Korynckie*, i pojedyncze korpusy wojska przez odnogi morskie na okrętach do *Morei* przewieźć. To wyjaśnia także, dla czego *Kapudan Basza*, ściągawszy całą flotę do siebie, (wyjawszy oddział zamykający *Napoli di Romania*) i dopiawszy swego celu, dotąd pod *Patras* beczynnie stoi.

Wojska *Jussufa Baszy* i *Omer Vriona* mają hydy gotowe do wyścia z *Albanii*, a może nawet są już w drodze. Wojska te mają działać przeciw *Missolungi*, która dotąd od morza tylko jest zamknięta. Podług doniesień z *Korsu*, *Jussuf Basza* zebrał w okolicach *Prewezy* 8000 albańczyków, którzy do niego przybywali oddziałami po 100 i 200 ludzi, i dwumiesięczny zółd z góry otrzymali. Zaciągi *Omera Vriona* nie miały tak pomyślnego skutku.

Nauczony doświadczeniem zeszłej wyprawy, dowódcy tureccy przystępują teraz do dzieła powoli i rozważnie. Opatrzyli się już obficie w żywność i środki obrony. O przygotowaniach powstańców nie z pewnością powiedzieć nie możemy. Pogłoski, jakie oni sami lub ich przyjaciele rozsiewają, są zanadto podejrzone i niezgodne ze stanem rozdzielenia, jakie w krajach greckich panuje; niemogą przeto zasługiwać na wiarę. Co zaś w nich jest prawdziwym, to czas pokaże.

Potęga morska powstańców nie okazała się w tegorocznej kampanii; lubo *Ipsara*, *Idrya* i *Spezrya*, główne stanowiska ich floty, są bezpośrednio zagrożone: te jedynie statki palne i przewozowe dały się widzieć, które do brzegów *Azji* płynęły. Jedni przypisują tę nieczynność zupełnemu niedostatkowi pieniędzy; drudzy zaś powiększającym się ciągle rozterkóm, które wynikły z nieporozumień, pomiędzy wyspami i stałym lądem, a nawet pomiędzy jedną wyspą a drugą. Tymczasem rozbojnicy morscy krążą po archipelagu, nie uznając żadnego rządu, i utrudniają tylko żeglugę mocarstw europejskich, od czasu, jak tureckie okręty handlowe nie ukazują się na tych morzach.

Od granic tureckich dnia 23 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Kapitan basza był d. 22 b. m. jeszcze nie daleko *Patras*, a wojsko tureckie, posłane przez ciążinę *Lepantską* do *Koryntu*, nie mogło przybyć do przeznaczonego miejsca. 400 ludzi miało powrócić na flotę kapitana baszy.

Wychodząca w *Smirnie* gazeta pod napisem: *Dostrzegacz Wschodni*, obymuje następujące uwagi o planie działań floty tureckiej: „Nie możemy wiedzieć, jakiby skutek wzięło dzielne uderzenie turków na wyspę *Ipsarę*; lecz sądzimy, że wyspa ta będzie pominięta, i że kapitan basza trzymać się będzie planu, który zawsze uważaliśmy za najprzyzwoitszy, i nie uderzy na żadną wyspę; lecz usiłować będzie pokonać rewolucyą w jej źródle. Rewolucya zasadza się zupełnie na losie *Morei*. Tam jest hydra. Po przytłumieniu powsta-

nia w *Morei*, nazajutrz zaraz spezyycykwowie poddadzą się baszy kandyyskiemu. Dotąd zbuntowani wyspiarze odrzucali wszelkie propozycje pokoju i ofiarowaną amnestyą. Zdają się wprawdzie ufać rządowi i kapitanowi baszy, lecz obawiają się zemsty ludu i pragną rękoyami.”

Znikła znowu nadzieja blizkiego pokoju z *Persyą*. Zdaje się, iż persowie, układający się w *Erzerum*, nie przystają na podaną przez *Portę* zasadę, *status quo*. Spodziewają się w dalszej wojnie rozszerzyć granice kraju swego, ile że *Porta*, wojując z samymi tylko grekami, nie może wystawić znaczney siły przeciwko *Persyi*; a grecy póty zapewne nie złożą broni, póki, albo zupełnie nie wyginą, albo nie otrzymają skutku życzeń swoich; od czego jednak *Porta* jest jeszcze bardzo daleką. Wreszcie układy odbywają się w *Erzerum*, i pełnomocnicy z obu stron ciągle tam bawią.

ANGLIA.

Londyn dnia 13 sierpnia.

Dnia 8 b. m. *Pan Canning* pojechał do *Króla* *Jmci* bawiącego w *Windsor*, i stawił przed *Monarchą* *Xięcia Polignac*, nowego posła francuskiego.

W roku 1700 było w *Walii* i *Szkocyi* ludności 5 milionów 475,000, a teraz jest 14 milionów 553,800; w tymże roku znajdowało się w *Londynie* 674,350 mieszkańców, a w bieżącym jest milion 274,800. W roku zeszłym 1822 wydrukowano w *Londynie* 16 milionów 254,534, exemplarzy gazet, a na prowincyach 8 milionów 525,252 exemplarzy.

AMERYKA.

Nowy-York dnia 10 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

W prowincyi *Missouri* odkryto znaczną górę z samego prawie żelaza. Kruszec ten jest bardzo dobrego gatunku, transport jego łatwy, a obfitość taka, iż na długi czas możnaby nim całą ziemię opatrzyć.

W kraju *Zjednoczonych Stanów północney Ameryki* jest jeden arcy biskup katolicki w *Baltimore* i 7 biskupów w *Bostonie*, *Nowym-Yorku*, *Filadelfii*, *Charlestown*, *Bardstown*, *Luzyanie*, i *Ohio*. Osmi biskup który mieszkał w *Rychmond*, był już mianowany, lecz gdy objął rząd w *Irlandyi*, nie wyznaczono jeszcze następcy po nim. Znajduje się oraz 3 seminaria, z pomiędzy których seminarium ustanowione roku 1815 w *Washing-tonie* pod sterem jezuitów, zostało wyniesione na uniwersytet, i może przyjąć 200 uczniów. Roku 1806 pozwolił *Papież* na przywrócenie jezuitów w *Ameryce północney*. Nowicyat ich założony w *Whitemarsh* w prowincyi *Maryland*. Jest oraz kilka klasztorów zakonnic, które się powiększają części poświęcają nauce młodych panien.

Nowy kongres meksykański uchwalił, iż herbem krajowym ma być orzeł, trzymający w jednych szponach roślinę zwaną *Caetus Coccinellifer*, rosnącą w morzu zęskaty, a w drugich, węża, którego dziobem chce rozszarpać. Naokoło są dwie gałązki, laurowa i dębowa.

SZWAYCARYA.

Znajduje się jeszcze w tutejszym kraju 20 greków, którzy się ciągle ćwiczą w obrótach woj-skowych. W strzelaniu do celu ukazują wielką zręczność. Najmilszą ich zabawą jest potykanie się na pałasze.

Na 15 posiedzeniach stanów szwajcarskich przyjęto adres odpowiedni do rejencyi madryckiej, w którym oświadczone są uczucia za pomyślnością domu panującego i szczęściem narodu. (K. W.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 24 sierpnia v. s. 1823 Roku.

O g ł o s z e n i e.

П Л А Н Ъ

P L A N

О продовольствіи Войскъ Ошдѣльнаго Липовскаго Корпуса и расположенныхъ въ Раіонѣ онаго другихъ командъ, съ 1-го Генваря 1824 по 1-е Генваря 1825 годовъ.

На подлинномъ написано Главнѣйшѣмъ Командующимъ Ошдѣльнаго Липовскаго Корпуса, ЕГО ИМПЕРАТОРСКИМЪ ВЫСОЧЕСТВОМЪ ЦЕ-САРЕВИЧЕМЪ:

У т в е р ж д а ю
Генералъ Инспекторъ всей Кавалеріи
КОНСТАНТИНЪ ЦЕСАРЕВИЧЪ
Варшава Іюля 15 днѣ 1823.

§ I.

Продовольствіе Войскъ въ Царствѣ Польскомъ, равно Ошдѣльнаго Липовскаго Корпуса, и Виупреннихъ въ раіонѣ онаго сосѣдствующихъ, въ теченіи будущаго 1824 года, распорядить по почной силѣ Плана, утвержденного въ 17 день Іюля прѣшлаго 1822 года, о продовольствіи сихъ же Войскъ въ настоящемъ 1823 году, параграфовъ: 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, и 26го, кои утверждаются и нынѣ во всей ихъ силѣ, съ приложенными къ тому Плану Кондиціями.

§ II.

Провіантъ заготовить на весь 1824 годъ, съ тѣмъ, что бы для Гренадерской Бригады, Липовской Уланской Дивизіи, 24 и 25-й Пѣхотныхъ Дивизій, съ ихъ Артиллеріею и фурштапомъ, на двухъ шестичное лагерное время, поспавленъ былъ въ мѣста лагернаго ихъ расположенія, именнно: для Гренадерской Бригады Бѣлосхожской Области въ М. Цехановецъ; для Липовской Уланской Дивизіи Минской Губерніи около М. Нѣсвижа; для 24-й Пѣхотной Дивизіи Гродненской Губерніи въ М. Скидель и для 25-й Пѣхотной Дивизіи Волынской Губерніи Дубенскаго повѣта, между селеніями: Береги, Сморова и Перевердова. Въ сихъ мѣстахъ, на время сбора Войскъ учредить особые магазейны, предоставивъ поспавщикамъ ошдаванъ въ оныя провіантъ и прежде лагернаго времени; но уплату денегъ за оный произвѣсти при наступленіи того времени, на которое сей провіантъ заготовленъ будетъ, по мѣрѣ полученія суммъ оныхъ Военнаго Министрства.

§ III.

Сроки для торговъ назначаются слѣдующіи: въ Бѣлосхожъ и Минскъ 1, 2 и 3-го Ноября, переторжки: 5, 6 и 7-го числа тогоже Ноября. Въ Вилнѣ, Гроднѣ и Житомирѣ 7, 9 и 12-го Ноября, переторжки: 13, 14 и 15-го числа тогоже Ноября. Въ Варшавѣ 22, 24 и 26-го Ноября, переторжки: 27, 28 и 29-го числа тогоже Ноября. Исчислительныя вѣдомости о потребностяхъ провіантъ, составивъ въ Полевой Провіантской Коммисіи, по послѣднему утвержденной дислокаціи Войскъ и препроводивъ въ присудствіи для торговъ по принадлежности.

§ IV.

Планъ сей напечатать въ потребномъ числѣ экземпляровъ, разослать оныя Полевой Провіантской Коммисіи, кому слѣдованъ будетъ, для свѣденія и надлежащаго исполненія.

Подлинной подписали:

Управляющій Коммисіею Военный Совѣтникъ

Скребицкій.

Членъ Коммисіи 8-го класса Булатовичъ.

Членъ Коммисіи 8-го класса Казюковичъ.

Секретарь Коммисіи Гулакъ.

О з ѳ в і е н і и воыск Oddzielnego Litewskiego Korpusu i rozpołożonych w Rajonie onego innych Kommand, od 1 stycznia 1824, do 1 stycznia 1825 roku.

Na Oryginale napisano przez Główno Kom-menderującego Oddzielnym Litewskim Korpusem JEGO CESARZEWICZOWSKĄ MOŚĆ:

Zatwierdzam.

Generał Inspektor całej Kawaleryi.

KONSTANTY CESARZEWICZ.

Warszawa dnia 15 lipca 1823 roku.

§ I.

Żywienie woysk w Królestwie Polskiem, tudzież oddzielnego Litewskiego Korpusu i Garnizonu w Rajonie onego znajdujacego się, w ciągu przyszłego roku 1824, rozporządzić podług istotnych zasad planu zatwierdzonego w dniu 17 lipca zeszłego 1822 roku, o żywieniu tychże woysk w bieżącym 1823 r., paragrafów: 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 i 26, które i dziś zatwierdzają się w całej ich mocy, z dołączonemi do tegoż planu kondy-cyami.

§ II.

Prowiant przysposobić na cały 1824 rok, z warunkiem, aby na dwóch-miesięczny czas obozowania dla grenadyerskiej brygady Litewskiej ulan-skiej dywizyi, 24tej i 25tej piechotnych dywizyów, z ich artylleryą i pociągiem, dostawiony był prowiant do miejsc obozowego ich rozpołożenia; to jest: dla grenadyerskiej brygady, w Obwodzie Białostockim do miasta Ciechanowca; dla Litewskiej ulan-skiej dywizyi, w Gubernii Mińskiej około miasta Nieswiża; dla 24tej piechotnej dywizyi, w Grodzieńskiej Gubernii do miasta Skidel, i dla 25tej piechotnej dywizyi, w Wołyńskiej Gubernii Dubieńskiego powiatu między wsiami: Beregi, Smorowa i Perewerdowa. W tych więc miejscach, na czas zebrania się woysk, urządzić osobne magazyny, zostawując Liwerantom prawo oddawania do tych magazynów prowiantu, nawet i przed czasem obozowania woysk; lecz wypłatę pieniędzy za takowy prowiant skutecznić wtedy, gdy nastąpi czas, na który ten prowiant przysposobionym będzie, a to w miarę odebrać się mających, podług budżetu summ od Ministerstwa Woyny.

§ III.

Termina dla licytacji przeznaczają się następujące: w Białymstoku i Mińsku, 1, 2, i 3go listopada, dobiecie targów, 5, 6 i 7go dni tegoż listopada; — w Wilnie, Grodnie i Żytomierzu 7, 9 i 12 listopada, dobiecie targów, 13, 14 i 15go tegoż listopada; — w Warszawie 22, 24 i 26 listopada, dobiecie targów 27, 28 i 29go dni tegoż listopada (v. s.). Wyrachowania o potrzebnej ilości prowiantu, sporządzić w połowej prowiant-skiej Kom-misyi, stosownie do ostatecznie zatwierdzonej Dyslokacyi woysk i takowe przesłać Radom dla targów ustanowionym; w miejsca zasiadania onych.

§ IV.

Plan niniejszy za wydrukowaniem potrzebnej liczby exemplarzy, rozesłać od Polowej Pro-wiant-skiej Kom-misyi komu należeć będzie, dla wiadomości i należytego wypełnienia.

Oryginał podpisali:

Prezydujący w Kom-misyi, Radzca wojenny

Skrebiński.

Członek Kom-misyi 8ey klasy, Bułatowicz.

Członek Kom-misyi 8ey klasy, Kaczkowski.

Sekretarz Hulański.

Arenda domow.

W dniach 3go, 4go i ostatecznym 5go następującego miesiąca 7bra teraźniejszego roku będzie się odbywać publiczna licytacja, na wzięcie w półroczną arendowną tenutę od 29 7bra bieżącego roku, domow murowanych w mieście Wilnie, przynależnych Dominikowi Rewkowskiemu położenie mających, pod N. 5 i Karolowi Grunertowi pod N. 21, z tym, ażeby żądający jawili się do mieyskiej Wileńskiej Policji na wyż oznaczone terminu.

Jan Terpiłowski zasiadający w Policji Prystaw Cywilnych Dziel.

Tytularny Sowietnik Hutowicz.

O g ł o s z e n i e.

1 Upraszają się Szanowni Państwo kolektorowie prenumeraty na Geometrię Karczewskiego, a mianowicie Panowie Dyrektorowie, Dozorcy i Przełożeni szkół wydziału Wileńskiego, aby raczyli pod adresem Księgarni Uniwersyteckiej w Wilnie, donieść o zebrań prenumeracie i o nazwiskach prenumeratorów na pomienioną Geometrię. Wilno d. 24 Sierpnia 1823.

O s w i a d c z e n i e.

1. Excerpt z protokołu potocznego Sądów Ziemskich Ptu Siennieńskiego zapisanego oświadczenia w dacie niżej wyrażonej pod pieczęcią Urzędową tegoż Sądu stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1823 miesiąca augusta 10 dnia. Oświadczenie w imieniu Adama Chorążego Ptu Siennieńskiego, Mikołaja Deputata Dworzeństwa Ptu Kopyskiego braci Ciechanowieckich, przeciwko WW. Antoniemu Sędziemu Granicznemu, Janowi b. Sędziemu Ziem. Ptu Wileńskiemu, oraz Józefowi Assesorowi Sądu Głó. 1go Depar. Gubernii Wileń. braci Ciechanowieckim w następnym składzie: gdy żału. Delatorowie w dniu 9 mca augusta r. 1823 odbierają zapowiedź do Sądu exdywizorskiego w majątności Podbrzeziu w Pcie Gubernii Wileń. expedującego się od wyż rzeźbionych WW. Antoniego i Jana Sędziów, oraz Józefa Sądu Głó 1go Dep. Wil. Asses. braci Ciechanowieckich, poszukującym funduszów dla wierzycieli żału. S. P. Adama Ciechanowieckiego forsztmeystra Ptu Wileń. w tej kolei, jakoby należnych za oblięciem żału. S. P. Antoniego Ciechanowieckiego Starosty Chałławskiego od r. jeszcze 1760 na sukcesorach onego talarów bitych obrączkowych 200; powodem przeto takowej i niesłusznie i niewczesnie przyniesionej pretensyi, żału. delatorowie mają za obowiązek w obronie swej niewinności zapisać w Sądzie Ptu Siennieńskim i podać do Gazety Kuryera Litewskiego niniejsze oświadczenie, a nayprzód; znajdując w Kuryerze Litewskim pod N. 88 i 89 teyże Gazety, oświadczenie Sądu Exdywizorskiego, iż całą sprawę konkursową zeszłego Adama Ciechanowieckiego w d. 10 augusta tenże Sąd ostatecznie bierze na namowę, bez żadnych dalszych odkładów, gdy więc żału delatorowie w dniu 9 augusta odbierają na tenże Sąd adcytacją, przeto w tak krótkim czasie z potrzebnymi dowodami z drugiej Gubernii stawić się nie są w stanie; oświadczając więc naysolenniej. że jako po zeszłym Antonim Ciechanowieckim Staroście majątek pozostał odłużony, tak też fundusze onego odpowiadały w swym czasie pretensjom kredytorskim, ile onym wystarczyło, żału. delatoro-

wie zaś, jako żadnych funduszów po zeszłym S. P. Antonim Ciechanowieckim na opłatę długów onego nie objęli, tak też i do znoszenia ciężarów onego nie czują się być winnymi, a nadto długi wszelkie, jak się opierały o majątek zeszłego Antoniego Ciechanowieckiego, nim takowy majątek w przeciągu lat kilkudziesiąt jako odłużony po różnych rękach rozszedł się, nie przepuszczając dawności Ziem. znajdowali by pewniejszą ewikcyą, gdy dziś ona, z przewłoką czasu i zniszczeniem majątku ustaie, a żałujący delatorowie niesłusznie będąc trudzeni i na koszt narażeni nabywają prawo dopomnienia się onych i w tym celu takowe oświadczenie zapisują. U takowego oświadczenia podpis aktora następny. Adam Ciechanowiecki Chorąży Ptu Siennieńskiego.

Zgodziłem z protokulem Ignacy Więkowski Ziem Ptu Sienskiego Regent.

Takowe oświadczenie umieścić w Kuryerze Litewskim Sąd Ziem. Siennieński dozwała Gabryel Switkowski Pisarz Ziem. Ptu Siennieńskiego.

1 Reproces w imieniu W. JPana Stanisława Zołądzia Kapitana wojsk pol. i Sędziego Grodzkiego Zawileyskiego, przeciwko W. JPani Zofii z Halkow Zołądziowej nieżycielowej żalącej się żonie, oraz przeciwko JWW. Józefowi i Antoninie z Kowerskich Halkóm, Podkomorzym Zawileyskim iey rodzicom, czyni się z następnego powodu: obżałowana przy wszelkich wygodach i przyzwoitym z funduszów żalącego się utrzymaniu, przebywszy lat 5 bez najmniejszych ze strony żalącego się pobudek dom jego, syna od lat 5 i od kilku niedziel córkę, nie opowiednie opuściwszy, następnie, nie tylko że zabrała ruchomość, pieniędzmi żalącego się nabytą, a we czworonasob i więcej wyprawę jej przewyższającą, na co przy udzielonym, teyże ruchomości regestrze i rewers wydała; ale nadto jeszcze, poważyła się do żalącego się zastosować pretensye: o reformę za wnioskiem, którego niewziął, o tabakierę złotą, którą sama za cz. zł. siedm przedawszy pieniądze na swój obrócić użytek, o trzy konie, z których dwoje młodych źrebiąt, a jedna klacz stara, nie więcej były cenione iak rubli srebrnych 20, lecz i z tych jedno źrebie rodzice obżal. odebrali napowrót w naturze, za drugie zaś źrebie i za klacz starą, wzięli od żalącego się na kredyt konia w cenie cz. zł. dwudziestu, iakowych dotąd nie opłacili. o nie iakis dywan i o płótno holenderskie wszutkach, iakiego żalący się nie widział, gdyż obżałowaną przybyłą w dom swój z tytułu wyprawy, własnym oporządził kosztem, okleynoty, srebro i złoto, co iak żalacemu się nawet w domu rodziców obżal. widzieć się niedało, tak też i w wyprawie danego nie miał. Daley, zapowiada obżal. że żalący się zawinia rodzicom obżal. z posesyi fulwarku Ostrowia rubli srebr. 150, z nieiakięgoś zawinienia Leyboszyca rubli 64 i jeszcze bez kwitu i karteczki rubli srebrnych 150. iakowych żalący się nigdy niebrał, Leyboszyca niezna i z żadnej niezawinił posesyi; owszem ma słuszną pretensyą do rodziców obżal. za dostarczane w ich niedostatku zboże i dalsze efekta, iak niemniej dopomni się i u samej obżal. w czasie należytych, o przebraną nad wyprawę ruchomość i dalsze szczegóły, bowiem to wszystko być powinno

własnością dzieci z obżał. spółdzonych — Jako zaś żalący się Delator żadnego po obżał. nie wziął posagu, tak też i reformy, iak prawo mieć chce w Artykule 2 z Roz. 5 Litewskiego Statutu nie opisał i nie mógł opisać, nie będąc od rodziców wydzielonym, a jeżeli znayduie się w ręku obżał. skrypt podstępem wyrażony, ten bez przyznania, bez exekucyi prawney, i nad sferę submissyi oycy żalącego się nastaly, na żadną nie zasługuie uwagę — Ale gdyby obżał. i miała iakikolwiek wniosek, ze skutkow Artykułu 20 z tegoż 5 rozdziału w nagrodę swojego z mężem i dziećmi postępowania, utraciłaby nie omylnie — Nienależnie zatem pod tytuł posagu usiłuje obżał. podciągnąć oblig przez oycy obżał. na 3.000 rubli srebrnych wydany, iakowy wziął nastanie z rękodayney żalącego się pożyczki — Niżeli więc żalący się o wszystkie doświadczone szkody i straty przedsięwzie z obżalowaną żoną i iey rodzicami czynić prawem, niniejszy do akt Sądowych, w odpowiedzi przeciwko protestowi obżalowanej w Gazecie Kurjer Litewski publikowanemu zapisuie reprot. 1823 meca Augusta 12 dnia. Stanisław Zoładź Sędzia Grodz. Zawil.

Roku 1823 miesiąca sierpnia 13 dnia przed Aktami Ziemskimi Powiatu Wileńskiego stawiając osobiście WJPan Stanisław Zoładź Kapitan woysk polskich i Sędzia Grodzki Zawileyski, takowy reproces do protokółu wpisać podał i w onym własnoręcznie podpisał.

Przyjęto i że jest w aktach świadczą Filip Suzin Regent.

Ze takowy reproces może być umieszczonym w Redakcyi Kurjera Litewskiego, świadczą. Karol Romanowicz Sędzia G. W.

2. Sąd Exdywizorski do usatysfakcyonowania wierzycieli W. Jerzego Sternowskiego Podkomorzego Lepel. z dóbr Ludczyc, Wszennick, Starobina, Okolnik i Staszewszczyzny w Powiecie Lepelskim Gubernii Witebskiej położonych, remissą w roku terażniejszym julii 27go dnia w Ziemstwie Lepelskim wypadłą przeznaczony, zjechawszy w dniu 3 bieżącego meca augusta do majątności Ludczyc po ułatwieniu kwestyw między stronami, komportacją na dzień 20 augusta z persystencyą czteroniedzielną do kancelaryi Ziem. Ptu Lepelskiego naznaczył i dzień ostateczny zjazdu swojego oktobra 15 ku oczewistemu wyrokowi zdeterminował, żeby więc kredytorowie tegoż W. Sternowskiego na dzień oznaczony do Sądu naszego z swoimi dopominkami pod utratą onych jawili się przez trzykrotną awizacyą do Gazet publicznych wszystkich takowych Kredytorów zawiadamia. Dat 1823 r. miesiąca augusta 4 dnia.

Marcelli Miładowski Sędzia Ziem. Ptu Lepel. Prezydujący Exdywizor. Dominik Smolak Sędzia Ziem. Ptu Połoc. Exdywizor. Jan Suszyński Podsedek Ptu Lepelskiego Exdyw.

2 Excerpt oświadczenia z protokółu potocznego Sądu Grodzkiego Ptu Upitskiego w dacie poniżej zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową stronie rekwirującej jest wydan.

Roku 1823 meca sierpnia 14 dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Upitskiego znajdując się obecnie WJP. Mateusz Tracewski b. Porucz. woysk

Polskich dał do zapisania oświadczenie w imieniu swoim w rzeczy następnej: śmierć zeszłego syna żalującego Józefa Tracewskiego Sędz. Gra. Ptu Upitskiego wolą najwyższej władzy ogólnego Jestestwa na dniu 6 augusta istniejącego roku zaszła: nabawiła żał. jako Oycy, niemniej żonę jego Ur. Felicyaną Tracewską porucz. matkę naydotkliwszem uczuciem, aczkolwiek było naywiększą usilnością żalującego wpaść dobre przymioty doyrzewiającej młodości zeszłego syna; burzeliwa albowiem młodość zachwiała w przeciwną stronę umysł niedoświadczonego człowieka, odrzucając przestrogi życziwego oycy. Z pomnożeniem nieukoionego żalu po stracie syna dochodzi żalującemu odgłos powszechności, że w ciągu swojego życia był wprowadzony w gry kartowe przez rozmaite do tego sposobne osoby, że został ograny w karty poróżnie, w znaczney wielości, oraz że są wydane rozmaitego stanu osobom wexle, obligi, przelewy i karty z tey okoliczności wynikłe w imieniu własnem a może i w imieniu żalującego z podprowadzeniem nawet ręki, o czem delator wiedzieć nie może; do czego żalujący iak nigdy nie potrzebował kredytu, tak nie dawał pomocy, zeszły Józef Tracewski nie miał żadnego własnego funduszu ziemnego, ani też summownego i ruchomego, więc nic w spadku zostawić nie mógł, oprócz tkliwej pamiątki dla rodziców i krewnych, majątek zaś iaki żalującemu Opatrzność w udziale przeznaczyła, jest dziełem osobistej delatora staranności i przez onego nabyty, przeto a żeby żadnych obligow ani też przelewów przez zeszłego Józefa Tracewskiego w iakimkolwiek względzie nastalych w żadnych układach nikt nie przyymował, ponieważ te w ustawie krajowych nie mają żadnego znaczenia i waloru, żalujący publiczność zastrzega i takowe oświadczenie po zapisaniu w aktach powiatowych do Gazet Kurjera Litewskiego zamieścić postanawia. W protokole podpisano. Mateusz Tracewski Porucznik b. woysk polskich.

Zgodno z protokołem poświadczam, Pisarz Grodz. Upit. A. Olechnowicz.

Ze takowe oświadczenie może być do Gazet Kurjera Litewskiego przyjęte poświadczam. Antoni Olechnowicz Pisarz Grodz. Upit.

2. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski dekretem remissyynym Sądu Głównego Mińskiego Departamentu na usatysfakcyonowanie kredytorów zeszłego Stefana Swidy Sędziego Granicznego Bobruyskiego i na rozpoznanie ogólnej sprawy między sukcesorami tegoż Swidy, Floryanem, Pastumiuszem i Katarzyną Swidanie w nieletności zostającymi, a kredytorami i rozmaitego tytułu pretensorami oraz debitorami pomienionego Stefana Swidy przeznaczony, w terminie rzeczonym dekretem remissyynym zakreślonym to jest dnia 10 sierpnia do majątku Kołatycz w powiecie Bobruyskim Gubernii Mińskiej leżącego w pełnym komplecie przybywszy, w stosunku do reguł remissą przepisanych, czynność pierwszemu zjazdowi właściwą zaskutecznił, a mianowicie komportacją po wszystkich stronach do aktów i oczewistej rozprawy potrzebną, oraz wyświecić ogólnie zeszłego Stefana Swidy fundusze mogącą, szczególnie zaś po W. Franciszku Sołtanie b. Prezydencie Ziemskim Powiatu Rzeczyckiego roz-

maitego tytułu papierów, do rozrachunku z handlu wspólnie z zesłym Swidą utrzymywanego posługujących, do kancelaryi Ziemskiej Powiatu Mińskiego udeterminował, i złożyć też komportacją nieodmiennie w dniu pierwszym września idącego roku wszystkim stronom zalecił; jurydykcyą Sądu swojego do miasta Gubernskiego Mińska przeniósł, i termin na zjazd powtórny do miasta Mińska dzień 10ty lutego 1824 r. przeznaczył, i o tém wszystkie interesowane osoby przez trzykrotną w Gazetach Kurjera Litew. awizacją zawiadomić postanowił, aby więc wszystkie strony pozwami nieletnich Swidów zajęte, i do rozprawy konkursowej należeć mogące, komportacją w terminie zakreślonym dopełniły, i do rozprawy w terminie powtórny wyżej pomienionym stawaly, ostrzega, gdyż w terminie na zjazd powtórny udeterminowanym Sąd Exdywizorski do rozpoznania ogólnej sprawy bez żadnych odkładów, przystąpi, i dla niejawiących się stron, ammissyą zapisze. 1823 roku mca sierpnia 11 dnia. Stanisław Świętorzecki Sędzia Ziem. Ptu Wileyskiego Prezydujący Exdyw. Antoni Wańkiewicz Sędzia Ziem. Bobruy. Ignacy Jazwiński P. Z. P. W. Michał Łapicki Regent Ziem. i Exdywizor.

ALEXANDER I Imperator Samowładnący całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Józefowi Sawickiemu Horodowemu Sekretarzowi, Janowi Zarębie półkow. woysk ross. różnych orderow kawalerowi, oraz Franciszkowi Sołtanowi b. Prezyd. Ziem. Rzeczyc. pozew edyktałny przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski w mieście gubernskim Mińsku za remissą Sądu Gł. Miń. 2go Depart. odbywać się mający, z powodztwa UUr. Floryana, Postumiusza i Katarzyny Swidow nieletnich Stefana Swidy Sędziego Gran. Bobruy. sukcesorow, w assistencyi Ur. Alexandra Węclawowicza Podkomorzego Ptu Mozyrs. sądownie dodanego opiekuna działających, przy odwołaniu się do oświadczenia na exdywizyą w Sądzie Gł. Miń. 2go Depart. pod r. 1819 junii 7 dnia zapisanego, do Dekretu remissyinego w Sądzie Gł. Miń. 2 Depart. w roku idącym dnia 18 lipca nastalego, do dekretu pierwszo zjazdowego Sądu taxatorsko-exdywizorskiego takż w roku idącym mca sierpnia dnia 11, w majątności Kołatyczach zaferowanego, oraz do dalszych dowodow w sprawie złożyć się mających w szczególności o to: Ur. Floryan Swida Porucznik woysk pol. były żalcych opiekun w stosunku do testamentowej dyspozycyi zesłego Stefana Swidy. oycy żalcych, przez oświadczenie w Sądzie Główn. Miń. zapisane, oddając ogólne zesłego Stefana Swidy fundusze dla uspokojenia realnych wierzycieli na exdywizyą; między innemi summę od obżalłgo Sawickiego za obligiem zesłelnu Stefanowi Swidzie wydanym w ilości rub. sr. 1350, oprócz procentów wypadającą, niestusznie przez obżal. Zarębę przyaresztowaną, tudzież należności od obżalłgo Sołtana z rachunku handlowego wykazujące się, i udzielnie wzięte przez tegoż obżalłgo Sołtana w gotówce r. sr. 437 kop. 25 i assygn. rub. 5,001, oraz summę za rozmaite produkta wypadającą, na satysfakcyą kredytorom ukazał, a w kolei wynosząc do

Sądu Główn. Miń. o Remissę na Sąd Exdywizorski zapozwy, że obżalłni Sawicki i Zaręba ze skutkow oczewistego dekretu Sądu Ziem. Ptu Lucyńskiego w roku 1819 febr. 7 nastalego, jesteście do masy funduszow zesłego Stefana Swidy dłużnemi, pomienili: skutkiem pomienionego oświadczenia, i wynaszanych od żalcych pozow, Sąd Główny Miń. 2go Departamentu Dekretem Remissyinyim Sąd taxatorsko-exdywizorski na jednoczasową rozprawę między żalcemi a pretensorami do funduszu zesłego Stefana Swidy, oraz debitorami tegoż Swidy przeznaczywszy; zgromadzić wszelkie fundusze zesłego Stefana Swidy zalecił, za takowym dekretem Sąd exdywizorski do majątności Kołatycz w pćcie Bobruyskim leżący na dniu 10 sierpnia tego roku zebrałny, zalałwiając właściwe pierwszemu zjazdowi czynności, komportacją po pretensorach i dłużnikach do funduszow zesłego Stefana Swidy, szczególnie zaś po obżalowanym Sołtanie wszelkich papierow do rozrachunku z handlu wspólnie z zesłym Swidą utrzymywanego potrzebnych udeterminował, i na złożenie tej komportacyi w Ziem. Miń termin w dniu 1 września idącego roku zakreślił, jurydykcyą Sądu swojego do miasta Guberskiego Mińska przeniosłszy, na zjazd powtórny do tegoż Mińska dzień 10, lutego 1824 roku przeznaczył, i w takowym terminie przystąpić do rozpoznania ogólnej sprawy bez żadnych odkładow zapowiedział; żalcy przeto obżalnych jako debitorow do masy funduszow zesłego Stefana Swidy przed Sąd Exdywizorski w mieście Mińsku odbywć się mający do oczewistej rozprawy na termin wyżej pomieniony pozzywając, proszą w razie nie złożenia przez obżalnych na terminie dostatecznej komportacyi, kar sprzeciwieństwa na obżalnych rozciągnięcia, summ i wszelkich należności w oczewistej rozprawie udowodnić się mających na wszelkich obżalnych funduszach na rzecz masy kredalnej chociażby pod niestanność obżalnych sądenia, i dalszych żadań w czasie sprawy przynieść się mających zaskutecznienia, zarzutow zaś obżalnych do uwagi nie przyjęcia, z wolną poprawą tego pozwu, Pisan roku 1823 mca sierpnia 12 dnia.

Roku 1823 mca sierpnia 17 dnia Woźny niżej podpisany świadczy, iż takowy pozew od instancyi WW. Floryana Postumiusza i Katarzyny Swidow nieletnich zesłego Stefana Swidy Sędziego Gran. Bobr. Sukcesorow, w assistencyi opiekuna JW. Alexandra Węclawowicza Podkom. Mozyr., działających, po WW. Józefa Sawickiego Horodowego Sekretarza, Jana Zaręby Półkow. woysk Ross. różnych orderow Kawalera, oraz Franciszka Sołtana Sędziego Ziem. Rzeczyckiego wyniesiony, o terminie i miejscu oczewistej w Sądzie Exdywizorskim rozprawy zawiadamiający do trzykrotnego umieszczenia w gazetach Kur. Lit. dla wiadomości tychże pozwanych stron jako pewnej osiadłości w Mińskiej Gubernii niemających podałem. Maciey Klecki Woźny Ptu Bobruyskiego.

Takowy pozew na prostym papierze jako w sprawie konkursowej napisany w gazetach Kur. Lit. umieszczonym być może. Antoni Wańkiewicz Sędzia Ziem. Bobruyski.